ЛЕКЦІЯ ПРО СОВ. РОССІЮ.

Дня 24. мая отбулася лекція о Россія, въ приходской школѣ, при 643 Манитоба Аве., въ Виннипегу, а то:

1. Россія до военного часу, и въ часъ войны.
2. Россія въ часѣ революція и по слѣ революція.
3. Земельний вопросъ.
4. Появленіе большевизма.
5. Россія въ настоящое время.

Отчетъ былъ данъ проф. Михаиломъ М. Волковъ, пріѣхавшого сен ресны изъ Сов. Россіи съ женою и 2. дѣтьми.

Въ своей бесѣдѣ онъ все розповѣдалъ подробно, не престанно отъ 9. часа до 12. Преставивъ Россію во время царского панованя, онъ указалъ що тая самая высока инте легенція що окружила царя Николая II., то и она его повалила изъ престола, въ той надеждѣ, щобы самымъ взяти правленіе Россіею. Дѣло пошло имъ легко, но между ними не было согласія ихъ перехитрили первія большевитскія провидири.

Дальше пояснявъ земельний вопросъ и появленіе большевизма.

———o———

НА ПРЕСОВЫЙ ФОНДЪ К. ЖИЗНИ СЛОЖИЛИ ВЪ М. МАИ:

Администраторъ Канадійской Миссіи, прот. А. Вячеславовъ 5.00
Прот. П. Божикъ въ Виннипегу 5.00
Свящ. Ст. Д. Вербовый 5.00
за що Кан. Жизнь складае усердную подяку.

Кто слѣдующій?

———o———

Большевики надають дѣтямъ конскія имена.

Большевитскіи безвѣрки въ своемъ пониженіи вѣри дойшли до сего, що вже не дають крестити дѣтей. Дають имъ сами якіи будь имена, лише не имена святыхъ. И такъ называють „Воронъ", „Сѣрый", „Каштан", "Гнѣдый", "Дерещуватый" і т. д. (Не тяжко щобь коньми не стали — молодіи "Гнѣды" и Каштаны").

———x———

Муж вертав пізно до дому і жінка починае його збирати. Брехав, як міг ,аж розгнівана жінка каже:

— Не мене то дурити, було жениться з дурнійшою.

— Коли не міг'ем знайти, — відказуе муж.

ПОДАЕМЪ ДО ВѢДОМОСТИ

всѣмъ нашимъ Читателямъ, що нашъ русскій Патріотъ г-нъ В. И. Миронко получивъ посаду въ правит. еммграцийномъ бюрѣ въ Виннипегу. Одинъ поступъ впередъ, бо будемъ мати свого репрезентанта нашого народа. Въ всякихъ еммграцийныхъ справахъ можна удаватися письменно или устно до

V. E. Mironko
Immigration and Colonization Department
Winnipeg, Man.

ВЕЛИКА ВИПРОДАЖ КНИЖОК І ИНШИХ РІЧЕЙ ЗА ПОЛОВИНУ ЦІНИ.

Великий Кобзар	50ц.
Захар Беркут	25ц.
Тарас Бульба	25ц.
При стрілецькій ватрі	15ц.
Староруські оповідання про о. Николая	5ц.
Огнем і мечем	15ц
Велика европейська війна	20ц.
Чернигівка	25ц.
Великий сонник	30ц.
Всесвітна історія	75ц.
Статут, як закладати читальні	10ц.
Найкрасший образ Т. Шевченка	15ц.

Рівном маємо молитвеники і т. п.
Пишіть до:
THE LIFE PRESS CO.
590 Pritchard ave., Winnipeg, Man.

УВАГА!!!

Чоловік працює, запобігає, стараєся, часом не доїсть, не доспить, щоби придбати для дітей своїх і забезпечитися на старість, а тут раптом огонь і все пропало. Та щоби не пропало, на се є рада. Конечно і потрібно є заасекурувати ваш дорібок і не повиннося пожалувати тих пару доларів на асекурацію, бо будете певні, що вся ваша праця і час не пропали.

Не очікуйте довго, бо ніхто не знає, що може статися завтра.

За всякими інформаціями що до сего, де найліпше асекуруватися і за иншими порадами пишіть і вдавайтеся до репрезентанта сих компаній:

Fred Soltys
625 Church Ave., Winnipeg, Man.

Жонатий, се засуджений на доживотте, а вдовець, се засуджений, котрий вже відбув свою кару.

ПРОВИДІНЄ

Склад річей церковних доставить вам всі потрібні річи в церкві, школі і християнській хаті. Пишіть до:
THE PROVIDENCE
275½ SELKIRK AVE.,
WINNIPEG, MAN.

— Чоловіче, а ти чого так зажурився? Не журися, не суму..., а ліпше запренумеруйно собі „Вуйка", той нас розрадить і перевеселить хоть би в якім горю.

„Вуйко виходить 2 рази на місяць. Передплата на рік 2 дол., поза Канадою 2.50. — Поодиноке число 10 ц. — АДРЕСА:
WUYKO
590 Pritchard ave.,
Winnipeg, Man.

І СЕ І ТЕ.

Згоду запивай, та камінь в руці тримай.

— — — — — —

В кого камінь замість серця, — того правда на світі.

— — — — — —

Мягке в тебе серце а в ворога камінь — пиши собі амінь.

———

Одна приємність бути дурнем є та, що ви є завсігди з більшостію.

„ДІТОЧИЙ СВІТ".

Подъ такомъ заглавіемъ вышло, ч. 1. за м. Червень иллюстрованый журналикъ на хорошомъ папери, сторонъ 32, изъ всякими поучительными и забавными повѣстками, стишками и загадками для дѣтей. Якъ на перший погляхъ, то журналикъ дѣтей есть необходимимъ, бо дѣти то есть наша будучность народна, и якъ зъ молодости будуть виховани, такими и они будуть.

Журналъ выходить разъ на мѣсяцъ. Рочна предплата въ Канадѣ 1.50, поза границями Канады 1.75.

Адресъ:
CHILDRENS' WORLD
683 Burrows Ave., Winnipeg, Man.

„Канадійская Жизнь"

Органъ Православной Церкви в Канадѣ. Выходитъ 2 разы на мѣсяцъ. Предплата на рокъ въ Канадѣ 1.50, въ Соед. Штатахъ 2.00. Адреса:
CANADIAN LIFE
Box 3598, Winnipeg, Canada.

Телефонъ Ст. Джан 4351
Д-р Г. НОВАК
(M.D.,C.M.)
Лѣкарь и Хирургъ
Урядовіи годины: отъ 11—12 рано; пополудни отъ 2—5 и отъ 7—9 вечера.
Въ всякихъ болѣзняхъ даетъ помощь. Удавайтесь до:
DR. G. NOVAK
459 Selkirk Ave., Cor. Powers
Winnipeg, Man.

„НАУКА"

Илюстрованый мѣсячникъ для народа, — издаетъ сего року Общество им. М. Качковского, во Львовѣ, Валова ул., ч. 14. — Мѣсячникъ „Наука" мѣстить займаючіи историчніи и поучающіи повѣсти, рады господарскіи и пасѣчничіи, стихотворенія, якъ тоже и новости изъ свѣта. — Журналъ обнимае 32 сторонъ печати.

Набудьте Собі Фарму Там, Де Корисно.

Кенедіен Пасифік дає в околиці Піджеон Лейк, Алта. фарму на чотири роки до даремного уживання, а відтак на сплату на 34 роки. Знаменита земля на мішане господарство.

ОТСЕ Є ВАША НАГОДА. — ПИШІТЬ ДО:
M. E. THORNTON, Supt. of Colonization Dept.,
Room 99, C. P. R. Station, WINNIPEG, MAN.

КОЖДИЙ

фармер повинен читати „ГОСПОДАРЯ". Се є одинокий фармерський журнал в українській мові в Канаді і Зл. Державах. Річна передплата виносить $1.50. На оказове число присимо прислати 3 ц. марку. — Хто тепер пришле передплату, той ще сеї осени дістане зернята насіння слив, яблінок або орнаментальних деревець. — Пасічники дістануть насіння медодайних ростин.

ПИШІТЬ СЕЙЧАС НА АДРЕСУ:
Hospodar
P.O. Box 1616 Winnipeg, Man.

Rt. Rev. Bishopp Budka
511 Dominion St.

КАНАДІЙСКАЯ ЖИЗНЬ

CANADIAN LIFE

ОРГАНЪ ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ ВЪ КАНАДѢ.

VOL. III. — № 39. WINNIPEG, MAN., JUNE 30, 1924 ВІННИПЕГЪ, МАН., 30-го ЮНЯ, 1924. Ч. 39 — ГОДЪ III.

СПРАВА СОЕДИНЕНІЯ ЦЕРКВЕЙ.

ПАРИЖЪ (Рускульта). — Група приклонниковъ соеденія Церквей рѣшила выдати на французской мовѣ цѣлый рядъ жизнеописаній россійскихъ святыхъ: Нила Сорского, Серафима Сератовского и др. Розночасно та сама група хоче издати на руской мовѣ житьеписи католицкихъ святыхъ якъ Франца зъ Асизи, Тома зъ Акаію и т. д. Иншіи авторы думають, що взаимне познаніе есть найкращою дорогою до сближенія и соединенія церквей.

———

Недавно отбувся въ Празѣ Конгресъ православныхъ и католицкихъ теологовъ, якій занимався вопросомъ Соединія Церквей.

———

НАПАДЪ НА ПРАВОСЛАВНУЮ ЦЕРКОВЬ.

Дня 25. мая с. р. хотѣли Поляки высвятити на костелъ православную церковь въ селѣ Убордовичахъ на Грубешевщинѣ. Православное население завзято боронило свою церковь. Полялась кровь, есть до 60 человѣкъ раненыхъ. Поляки — пожарна дружина на челѣ зъ войтомъ и 8 ксендзами — мусѣли втѣкати, полишивши на полю битви съ смертною водою ксендзовскія ризы и выносный образъ. Въ ночи прибувъ грубешовскій староста съ полиціею и запечаталъ церковь.

———

ЗАВЕНІЕ НОВОГО КАЛЕНДАРЯ ВЪ ПОЛЬЩИ.

Польскій министръ просвѣты вы далъ роспоряженіе про заведеніе нового стиля до православного календара. По министеріяльномъ указу день 9. іюнь буде датований якъ 22. Рухоми свята будуть обходитися после старого стиля ажь до вида ня нового указа.

Протоіерей Александръ Вячеславовъ

АДМИНИСТРАТОРЪ КАНАДІЙСКОЙ МИССІИ.

Администраторъ Канадійской Миссіи Протоіерей Александръ Вячеславовъ началъ свою Миссіонерскую службу въ Православной Руской Миссіи 16 лѣтъ тому назадъ въ далекой Аляскѣ въ должности Священника Ситкинскаго Каѳедральнаго Собора и Преподавателя Семинаріи.

Послѣ перевода въ Штаты изъ Аляски въ г. Ст. Луисъ, онъ служилъ въ Олифантѣ, Пенсилванія, потомъ, снова по просьбѣ прихожанъ былъ назначенъ въ тотъ же С. Луисъ. Оттуда основалъ приходы въ Бокнеръ и Роелтонъ, гдѣ и былъ Настоятелемъ.

Окончательно устроивъ сіи два прихода переведенъ былъ въ Сеатли, гдѣ съ пользою трудился для Русскихъ Эмигрантовъ, пробывъ тамъ болѣе 6 лѣтъ. На отвѣственную должность Администратора Канадійской Миссіи онъ назначенъ былъ около 8 мѣсяцевъ, каковую должность проходитъ и доселѣ.

На сихъ днахъ о. Администраторъ посѣтилъ Виннипегъ, ознакомился съ дѣломъ нашей газеты и ея нуждами.

Редакція Канадійской Жизни имъ поддерживаемая привѣтствуетъ и благожелаетъ въ трудахъ Администратора на пользу Канадійской Миссіи.

РАДОСТНАЯ ВѢСТЬ.

Спѣшимъ подѣлится нашею весеною радостію. Высокопреосвященнѣйшій Митрополитъ всея Америки и Канады ПЛАТОНЪ около половины Іюля пріѣдижетъ въ Виннипегъ, гдѣ будетъ возглавлять Соборъ Канадійской Миссіи и служить въ Виннипегѣ и окрестныхъ приходахъ.

Посѣщеніе Владыки Митрополита ПЛАТОНА является великимъ и историческимъ событіемъ въ жизни православнаго народа канадійскаго и твердо вѣримъ и убеждены въ его величайшее умѣніе и опытъ въ дѣлѣ управленія и путиводительства Правосл. Церковью будуть имѣть добрые и благіе плоды для Канады и настанетъ миръ, счастіе и благословеніе для Канадійской Миссіи. Радуйся и веселися Канадійская Нива Православная что грядетъ къ тебѣ тотъ, кто по справедливости можетъ занять и занимаетъ Первое мѣсто среди Живущихъ Святителей Православной Церкви по уму Богатому дару золотого слова, добротѣ сердца и самоотверженности для служенія Народу и его чадамъ Духовнымъ.

Пріими же, Канадійскій Народъ Православный, со всею сыновнею любовію и преданностію своего Духовнаго вождя, котораго ты знаешь около 2 десятковъ лѣтъ и отъ всего твоего любящого сердца воскликни: "Благословенъ Грядый во имя Господне".

Миссіонеръ.

ПРЕМІИ достануть предплатники „Канадійской Жизни", кто уплатитъ напередъ за газету на одинъ рокъ вартости 75 ц., на два роки 1.50. — ПРЕМІИ будуть въ книжкахъ и вартосныхъ рѣчахъ.

ГОЛОСЪ ИЗЪ МОНАСТЫРЯ ИЗЪ КЕЛЛІИ РУССКАГО СТАРЦА ИНОКА,

Родного внука Дѣда-воина, Страдальца, раненаго въ сраженіи подъ Бородиномъ въ 1812 г. со многими истинно-отечестволюбцами.

III.

А особымъ „окружнымъ" посланіемъ еще въ 1919 году „къ архипастырямъ и вѣрнымъ чадамъ святой Православной Россійской Церкви...." великій Печальникъ Земли Русской оповѣщаетъ: что „тяжкое время переживаетъ Церковь Христова въ Русской Землѣ" ... что „гоненіе жесточайшее воздвигнуто на Церковь Христову....", что „явные и тайные враги Церкви стремятся погубить дѣло Христово....". что „ежедневно приходятъ извѣстія объ ужасныхъ звѣрскихъ избіеніяхъ вѣрныхъ чадъ Церкви, бывшихъ вѣрными слугами Родины".... называетъ теперешныхъ властителей — большевиковъ „извергами рода человѣческаго, безумцами....", проситъ ихъ „одуматься и прекратить кровавыя расправы".... а ихъ дѣйствія „не только жестокими", но „по истинѣ дѣломъ сатанинскимъ, за которое подлежатъ они огню геенскому въ жизни будущей — загробной и страшному проклятію потомства въ жизни настоящей — земной...." запрещаетъ имъ (именующимся изъ нихъ православными) „приступать къ тайнамъ Христовымъ" — анаѳемствуетъ ихъ.... заклинаетъ „всѣхъ вѣрныхъ Православныхъ не вступать съ таковыми извергами рода человѣческаго въ какое либо общеніе...." Смѣло и безболязненно, какъ истинный пастырь (Іоан. 10, 11) обличаетъ, что нынѣшняя соціялъ-революціонная большевистская „власть, обѣщавшая водворить порядокъ, право и правду, обезпечить свободу и порядокъ, проявляетъ всюду только самое разнузданное своеволіе надъ всѣми, и въ частности надъ святою Церковію Православною".... оповѣщаетъ, что „благодатныя таинства объявляются не нужными, излишними.... святые храмы подвергаются разрушенію, ограбленію, кощунственному оскорбленію.... чтимыя вѣрующимъ народомъ обители святыя захватываются безбожными властями тьмы вѣка сего.... школы, содержавшіяся на средства Церкви Православной и подготовлявшія пастырей Церкви и учителей Вѣры, превращаются въ училища безвѣрія, въ разсадники безправственности.... имущества церквей и монастырей православныхъ отбираются.... якобы народное достояніе;.... наконецъ „зоветъ всѣхъ вѣрующихъ и вѣрныхъ чадъ Церкви, стать на защиту оскорбляемой и угнетаемой нынѣ Святой Матери Церкви".... „А если нужно будетъ и пострадать за дѣло Христово". Зоветъ „на эти страданія вмѣстѣ съ собою", и заключаетъ призывомъ къ архипастырямъ: „не медлить ни одного часа.... Но съ пламенною ревностію устроять духовные союзы.... Звать доброю волею истинныхъ чадъ Церкви: становится въ ряды духовныхъ борцевъ".... и подкрѣпляетъ упованіемъ, что „враги Церкви будутъ посрамлены и расточатся силою Креста Христова въ надеждѣ на обѣтованіе Самого Божественнаго Крестоносца: **созижду Церковь Мою и врата адовы не одолѣютъ ея** (Матѳ. 16, 18). **Слышители, Православные?!!!**

А потомъ, когда послѣ заключенія его совѣтско-антихристіянскою и богоборною властью подъ строгій тюремный арестъ въ Донскомъ монастырѣ самочинно объявилось изъ одобрившихъ и признавшихъ Совѣтское антихристіанское правительство въ Россіи, — Высшее Церковное Управленіе, подъ предсѣдательствомъ Антонина, объявившаго себя митрополитомъ Московскимъ. образовавшее и объявившее сначала какую то „Живую Церковь", потомъ еще „Обновленную Церковь", затѣмъ еще какихъ-то названій, каждое со своей карикатурной головой, святѣйшій патріярхъ Тихонъ смѣло и безбоязненно. какъ добрый пастырь (Іоан. 10, 11) написалъ отъ 6 декабрія 1922 года такую грамоту: „Божією милостію Смиренный Тихонъ, Патріархъ Московскій и всея Россіи, всѣмъ Архипастырямъ, Пастырямъ и всему Русскому Православному Народу. Благодать и милость Господа нашего Іисуса Христа да пріумножается въ тяжелую годину нашихъ испытаній, въ годину торжества сатаны и власти антихриста. Когда на нашихъ глазахъ новыми іудами — предателями изъ рода нашего разрывается нешвенный хитонъ Христовъ — Святая Церковь Православная, — Мы по долгу своего первосвятительскаго служенія, призываемъ всѣхъ вѣрныхъ чадъ Святой Церкви, древле Православной — даже до узъ, крови, смерти, если того потребуютъ обстоятельства жизни. Запрещаемъ признавать Высшее Церковные Управленіе, какъ учрежденіе Антихриста, въ немъ же суть сыны противленія Божественной Правдѣ и Церковнымъ Святымъ канонамъ.

Сіе же пишемъ. да вѣдомо будетъ всѣмъ вамъ, что властію, данною намъ отъ Бога, анаѳематствуемъ Высшое Церковное Управленіе и всѣхъ, имѣющихъ съ нимъ какое либо общеніе.

Благодать Господа да пребудетъ со всѣми Вами. Аминь."

Въ маѣ же мѣсяцѣ 1923 года Архіерейскій Соборъ Русской Православной Церкви заграницей постановилъ и объявилъ: „вслухъ всѣхъ вѣрныхъ чадъ Святой Церкви Православной и вслухъ всего христіянскаго міра, мы рѣшительно и открыто заявляемъ, что собранный „Живой Церковью" для суда надъ Святѣйшимъ Патріархомъ Тихономъ „Соборъ" мы объявляемъ не только не имѣющимъ никакого авторитетнаго значенія но — поскольку онъ является лишь орудіемъ борьбы безбожной совѣтськой власти съ христіянствомъ, — и антихристіянскимъ. А посему отвергаемъ и анаѳематствуемъ его всѣхъ участниковъ его и всѣхъ пріемлющихъ его и объявляемъ ничтожными всѣ его дѣянія. Сами же остаемся въ непоколебимой вѣрности Святѣйшому Патріарху нашему Тихону и его одного признаемъ нашимъ Первосвятителемъ и Главою Руской Православной Церкви".

Огради же себя, по твоему русскому заведенному православному обычаю, крѣпко истово оградись — крестнымъ знаменіемъ, Русскій Православный Народъ, и вы — Христолюбивые Вожди и Воины. и ты — Доблестное Казачество.... и.... къ Богу.... поскорѣе къ Богу... Всѣ вмѣстѣ и каждый изъ Васъ, — сердцемъ сокрушеннымъ — и духомъ смиреннымъ — воззовите къ Богу. — Онъ ждетъ: **призови Мя въ день скорби твоея: Я избавлю тебя и ты прославиши Мене** (Пс. 49, 15).... воззовите къ нашей общей Заступницѣ усердной, — къ Матери Божіей.... призовите Ангельскія Воинства и святыхъ Угодниковъ Божіихъ и помощь себѣ.... и.... съ Богомъ.... на святое и великое дѣло.... за святую Церковь.... на спасеніе Отечества.... на избавленіе страждущихъ и порабощенныхъ.... за сохраненіе вольности Казачества.... на востановленіе могущества Великой Земли Русской въ быломъ величіи, въ ея прежнихъ обширнѣйшихъ предѣлахъ и въ ней православно-христіянскаго благочестія!

Всеблагій Господь Богъ Вседержитель, Всепреблагословеннѣйшая Милосерднѣйшая Заступница наша Владычица Богородица, всѣ Святые Церкви и Земли Русской, — св. великій князь Александръ Невскій со святыми Страстотерпцами Борисомъ и Глѣбомъ, Игоремъ и Димитріемъ и другими.... Святители — Петръ, Алексій, Іона и Филиппъ съ другими, страдальцы: Ермогенъ, Іосифъ Астраханскій и Владиміръ Кіевскій со другими многими. преподобные — Сергій Радонежскій и Серафимъ Саровскій съ Іоанномъ Кронштадскимъ и со всѣми другими и всепобѣдительная сила Честнаго и Животворящаго Креста Господня **въ помощь намъ!!!**

Владыко Боже Человѣколюбче, всего міра грѣхами непреодолѣваемая благосте! даруй миръ всему міру и между всѣми народами и племенами, спаси **Россію**, сохрани и укрѣпи в ней и повсюду святое Православіе и истинное благочестіе.... **Даруй ей Царя** — Помазанника, мужа по сердцу Твоему. да исполнитъ и исполняетъ Онъ вся хотѣнія Твоя (1 Цар. 13, 14; Псал. 88, 21; Дѣян. 12. 22), ко благу народа Твоего — Русскаго Православнаго, Многострадальнаго. А ежели, чудомъ благости Твоея, живъ и гдѣ-то сокрытъ возлюбленный нашъ Николай, „многострадальный", то просимъ и умоляемъ Тебя, — совмѣстно со всѣмъ Русскимъ Православнымъ Народомъ, — прости насъ умилосердись надъ нами — верни, возврати Его къ намъ, и посади Его на Царскомъ Тронѣ и снова увѣнчай Его вѣнцемъ Царствованія надъ народомъ Твоимъ, надъ всею Русскою Землею. Сохрани Церковь Твою, **юже стяжалъ еси Кровію Твоею** (Дѣян. 20. 28; 1, 19) не поколеблену и не одолиму отъ враговъ многихъ и сильнихъ. хитрыхъ и злобныхъ, да — по слову Твоему, — врата адова т. е. всѣ силы злобы сатаны и легіоновъ и клевретовъ его, — **не одолѣютъ ея** (Мат. 16, 18), „Господи! пощади люди Твоя и не даждь достоянія Твоего на поруганіе. и да не обладаютъ ими народы чуждые и да не говорятъ: гдѣ есть Богъ ихъ" (Іоиль 2. 17; Пс. 78, 10; 113, 10).... Мы монашествующіе твердо убѣждены, что только при твердомъ Императорскомъ Правительствѣ, благословенномъ Святою Церковью, можетъ быть возстановлено Россійское Государство въ быломъ величіи и въ своихъ предѣлахъ и стать на своемъ мѣстѣ, въ ряду первостепенныхъ державъ — побѣдительницъ.... А кто думаетъ не такъ, мы съ тѣми не споримъ и имъ не прекословимъ (1 Кор. 11. 16), — всѣмъ и каждому ни мы, ни кто, ни когда не могли и не смогутъ угодить, — лишь скажемъ для успокоеня всѣхъ таковыхъ навсегда: Господь Богъ Вседержитель Самъ да благоустрояетъ объ отечествѣ и въ отечествѣ нашемъ по своей святой волѣ, по своей благости,... преложивъ гнѣвъ Свой на милость, когда то Онъ восхощетъ, ибо времена и лѣта, — что и какъ и когда — все в Его власти (Дѣян. 1, 7). Быть можетъ многія тысячи тѣлесъ душъ невинно убіенныхъ и отъ рукъ мучителей погибшихъ и изъ-за войны и крамолъ умершихъ, громкимъ голосомъ вопіютъ: **доколѣ, Владыко Святый и истинный не судиши и не мстиши живущимъ на русской землѣ мучителямъ нашимъ**, всего русскаго православнаго народа, — **за кровь нашу**, за страшныя мучительныя издѣвательства и поруганія ихъ надъ нами (Апок. 6, 9, 10). Быть можетъ и имъ въ отвѣтъ на это сказано, чтобы они успокоились еще на малое время пока и сотрудники ихъ и братья и сестры и отцы и дѣти ихъ, какъ и они и еще изъ-за этого перемрутъ и дополнятъ число (— 11). **Судьбы Божіи бездна многа** (Пс. 35, 7). **Буди Господи милость Твоя на насъ якоже уповахомъ на Тя. На Тя, Господи, уповахомъ, да не постыдимся и нынѣ, и потомъ, и всегда, и во вѣки** (30, 2; 71, 1).

Благословеніе, благодать, милость и помощь отъ Бога Вседержителя, да пребудуть на тебѣ, Русскій Православный Народъ и на тебѣ, Достолюбезная Русская Освободительная Армія и на тебѣ, Доблестное Всероссійское Казачество и на тебѣ, многовозлюбленная, многострадальная, святая Русь, во вѣки....

Ваши Печальники и Богомольцы:
Русскіе Иноки Отечестволюбцы.

Въ Славномъ Св. Троицкомъ ПРИХОДѢ ВИННИПЕГА.

Каждому члену Канадійской Православной. Русской Миссіи извѣстенъ историческій приходъ Св. Троицкій Виннипегскій, но что онъ въ послѣднее время достигъ апогея своей славы, чести и благоустройства — извѣстно немногимъ..

Прекрасной архитектуры, чисто и свѣтло выкрашенный, окруженный зелеными деревьями и расположенный на угловомъ мѣстѣ — онъ производитъ сильное впечатлѣніе и неизгладимое на каждаго человѣка и особенно дорогъ сердцу Православнаго Христіянина.

Рядомъ съ нимъ громадный величественный домъ, прекраснаго вида гармонируетъ своей солидностію и какъ бы дополняетъ впечатлѣніе что не здѣсь въ приходѣ богатомъ прочно построено и тщательно охраняется.

Домъ сей квартира настоятеля и школа и зала для показыванія движучихся картинъ. а также квартира и другихъ лицъ помогающихъ приходу. Настоятель Храма Іеромонахъ о. Антоній Терещенко, человѣкъ прекрасной души, золотого сердца и одаренъ многимъ талантами, каковые онъ и отдалъ и всего себя на служеніе приходу и народу.

Зайдемъ въ храмъ и что же видимъ?

Прежде всего невольно поражаетъ чистотой, красотой, блескомъ и удивительнымъ умѣніемъ опытнаго человѣка, подъ руководствомъ котораго все это создано и сдѣлано.

Стѣнная живопись, спеціяльно сдѣланая къ пріѣзду **Его Высокопреосвященства Митрополита Платона особенно радуетъ сердце.**

Вездѣ порядокъ и предусмотрѣно все, что бываетъ и въ Соборныхъ Храмахъ и старинныхъ монастырахъ.

Видя все это созданное въ короткій срокъ и малой горсточкой людей, невольно проникается „чувствомъ глубокой любви и уваженія къ украсителямъ и благотворителямъ Храма сего.

Ко всей красотѣ и благолѣпію Храма слѣдуетъ еще прибавить что въ немъ поетъ чудный хоръ подъ управленіемъ псаломщика Митрофана Ракъ и высшимъ руководствомъ и наставленіемъ того же отца Антонія.

Посторонній посѣтитель.

— x —

ВСЯЧИНА.

ИНДІЙЦИ ВЪ КАНАДѢ.

Правительство Канады, якъ и Правительство Соед. Штатовъ, принимаетъ всякіи мѣри къ тому, щобы сохранити индійскіи племена и научить ихъ боротися за свою жизнь.

Въ Канадѣ живетъ свыше 30.000 Индійцевъ. Они порозкидуваны въ центральной часты Канады: въ Манитобѣ, Саскачеванѣ, Альбертѣ и Онтаріи.

Въ Онтеріи Индійцы занимаются по большой части рыболовствомъ и мысливствомъ.

Правительство даетъ имъ землю, строитъ домы, заосмотряетъ сѣменами и скотомъ. Но Индійцы не совсемъ принимаютъ правительственной помощи. Они часто въ правительственныхъ домахъ держатъ скотъ, а сами живутъ въ дыравихъ и закуряныхъ палашахъ. Часть индійскихъ племенъ осѣла на землю и занялась фармерствомъ, управляютъ землю и занимаются скотоводствомъ. У индійскихъ фармеровъ насчитывается около 20,000 коней и 30,000 коровъ.

Теперешни Индійцы мало напоминаютъ давныхъ. Постепенно они съ каждимъ годомъ все больше и больше утрачиваютъ свою кочевую и буйную жизнь и впрягаются въ ярмо европейской цивилизаціи.

Новіи гроши въ Польщи.

Въ Польщи оголошено, що отъ 1 мая с.г. впроважаются новіи счеты въ почтовыхъ урядахъ, въ золотой валютѣ. Всѣ перекасы будутъ выплачатися въ золотыхъ или маркахъ польскихъ по курсу 131,000 марокъ за грошъ то есть въ квотѣ подѣленой черезъ 180.000.

Народы, котріи не пютъ коровячого молока.

Въ Китаи и Индіахъ пютъ люде женоче молоко. Они не хочутъ пити молока звѣрать: коровы, козы и овцы. Такъ само и Индійцы не пютъ молока отъ звѣрятъ, бо кажутъ, що тимъ молокомъ повинни кормитися лише молодіи тихъ звѣрятъ, а не кто иний.

Червени крестины и шлюбы.

Большевики откидаютъ всякіи обряды, называючи се религійнымъ дурманомъ. Але безъ обряда тяжко и они выдумали свой — червоный.

Крестины называются у нихъ жовтины. Сіи жовтины отбуваются въ большевиковъ такъ:

Въ яку небудь салю сходятся „кумы" и гостѣ; тогди родичи дѣтины показуютъ имъ свою дитину та спрашуютъ, яке имя дати новорожденному. Гости подаютъ всяки проекты и въ концы ктось одобряе. Тодѣ цѣла саля спѣвае многолѣтіе и подносятъ дѣтинѣ подарки. Имена выходятъ дуже дивачни. Борони Боже давати яке имя изъ календаря. Они можутъ бути революційни. прим. Драмъ „Кима" (Комунистичный Интернаціоналъ Молодежи), або „Лерик" (Ленинъ, революція в комунизмъ). „Дасонъ", (дѣтина соціяльного обновленія народа).

Тое самое изъ вѣнчаніями. Двое людий, якіи хочуть жити зъ собою заявляютъ поблично. а собрана публика кричитъ „урра".

Комунисты.

Лейба: — Чуеш Іван. Ідьмо в Росію, там добре жити (будем комуністи). Ту будеш косити, твоя жінка вязати, моя жінка считати, а я з поля забирати. Ну, і щож тобі Іван треба?

Убійникъ дѣтей.

Изъ Москви доносятъ, що проповѣдникъ комунистичной партіи Цокиръ зосталъ арестованый и оскарженый о мордъ 22 дѣтей, которіи голодующіи крестяне повѣрили его опѣцѣ.

Щедрый даръ.

Н. Д. Рокефиллеръ порадилъ **$1,000,000 франко-американському комитетови, на цѣль отновленія даха катедры въ Раймсъ. сниценой черезъ Нѣмцевъ подчасъ свѣтовои войны и на украшеніе огородовъ (парковъ) въ Версалю и Фонтайнеблавѣ. — Якій той Божій свѣтъ. Одни миліонери, даютъ милліони на войну и разоряютъ все, а другія направляютъ и украшаютъ. Чи не лучше бы то обойтися безъ войны?**

ВЪ ГАЛИЧИНѢ.

Львовъ. — Одна фирма будовлянна старалася узыскати больше число роботниковъ будовляннихъ на выѣздъ до Палистины. После поненень агентовъ той фирмы въ Палестынѣ мае тамъ будоватися велика фабрика, которои будову въ бѣжущомъ году, розпочати маютъ Жиди. Здѣшни робочи христіяни, помимо обѣщанныхъ дуже полезныхъ условій, не дуже спѣшатся съ заключеніемъ умовы черезъ тое, що въ Палестинѣ въ сейчасъ отбуваются драки между Арабами и Жидами.

ВАРТОСТЬ ЖЕНЩИНЫ.

Одного разу царь — поганинъ задавъ одному въ еврейскихъ мудрцевъ вопросъ:

— За чого Богъ взявъ Адама ребро?

Почула сіи слова царевна и попросила батька, покликати народного судію.

— На що тобѣ его? — спросивъ царь.

— Най онъ прійде сюди, — отповѣла царевна, — хочу попросити его щобы покаравъ злодѣя, якій сей ночи добравоя въ палату.

— Щожъ онъ тобѣ укравъ? — питавъ царь.

— Укравъ мою сребну чашу а намѣсть неи оставивъ золоту.

— О. кобы такіи злодѣѣ що ночи заходили до насъ!

— Такъ, зрозумѣйже мой отче, поступокъ Бога Евреевъ, — сказала розумна царевна. — Онъ взявъ у сплячого Адама ребро, а в замѣну давъ ему жену.

7,000 емигрантовъ за м. Апрѣль.

Канадійскіи желѣзничи Компаніи обчисляютъ, що за м. апрѣль с. г. до Заходной Канады прибуло 7,000 новыхъ поселенцовъ. Въ слѣдуючихъ мѣсяцяхъ прибудутъ тисячи новыхъ емигрантовъ. До канадійскихъ портовъ — Галифаксъ, Ст. Джан. Монтреалу и Квебека — прибуло въ мѣсяци Апрѣли около 17,000 пасажировъ.

„КАНАДІЙСКАЯ ЖИЗНЬ"
Органъ Православной Церкви въ Канадѣ.
Выходитъ 2 разы въ мѣсяцъ.
Предплата въ Канадѣ $1.50, въ Соед. Штатахъ $2.00 на годъ.
И. Бѣлецкій, редакторъ.
Адресъ Редакціи:
"CANADIAN LIFE"
590 Pritchard Ave., Winnipeg, Man.

"CANADIAN LIFE"
Organ of Orthodox Church in Canada
Subscription in Canada $1.50, and in foreign countries $2.00 per year.
Advertising rates on application.
Address:
"CANADIAN LIFE"
590 Pritchard Ave., Winnipeg, Man.
Phone J. 5577

ЦЕРКОВНИИ СОБОР В КАНАДІ.

Від довшого часу говориться про потребу вставлення важних питань церковних в Православній Місії в Канаді. Ті питання стали тимбільше невучними від часу появи проти-православних течій, котрі непогамовано піднесли руку на православну святиню. Із силу необходимости боєвого нападу сих ворогів на прав. церкву, постановлено відбути сего літа Церковний Собор, котрим провадити буде сам Митрополит Платон.

Собор після офіціяльного розпорядження Владики Митрополита назначений на четвер 17 липня (джулай) нового стиля, під числом 843 Манітоба Аве., в Вінніпеґу.

Як на першу чергу представляєся справа Собору, то кожду церков чи округ буде репрезентувати священик і один делеґат — миряни включно.

Предмети Собору будуть слідуючі:

1. О канадійськім епископі і відносинах Канадійської Місії до американської епархії.
2. Внутрішний порядок Місії.
3. Матеріяльне положення Місії.
4. О священиках для ріжних приходів (русских, українських, сербських, румунських і пр.)
5. Релігійно-просвітні інституції.
6. Теольогічні курси для кандидатів на священиків.
7. Преса.
8. О церквах і церковних маєтках.
9. Платня священикам, дякам і дякоучителям.
10. Інкорпорація Місії (чартер).
11. Асекурація священиків і мирян (о церковних запомогових брацтвах).
12. Відносини до противників Місії.

Саме собою розумієся, що вище наведені предмети є дуже важні для піднесення і упорядкування церкви. Вони є тим реґулятором, котрий має уреґулювати всі царини церковного життя. Без сеї реґуляції церква не може обійтися і власне задля сего скликається Церковний Собор.

Думаємо, що, як священики, так само і миряни вже заздалегідь застановляться над наміченими предметами, що коли появляться на Собор, будуть мати відповідний світогляд про них. Впрочім подібні предмети і інформації були вже розіслані до священиків.

Кожда церковна громада повинна вибрати від себе одного делеґата на Собоф і заосмотрити його документом з печаткою такого, котрий належав до парафії не менше як три роки, відбував св. сповідь і причастє, і для священика і делеґата зложити на подорож.

Кожда опорожнена парафія священиком, таксамо повинна вислати від себе делеґата на Собор і поінформувати його, чого вона бажає від Собору.

Предсоборний Комітет.

ЦЕРКОВНЕ ПРАВО.

Вся православна церков в цілім світі становить одно тіло, котре вяже до купи догматичне (сім Тайн Нового Завіту) і канонічне право та церковна практика включно. Але поза сим кожда церков є окремим законодатним тілом в адміністративнім значінню. Єрусалимська церков має свою окрему адміністрацію, константинопольська окрему, російська окрему, сербська, грецька, румунська, буковинська, далматійська, сирійська і инші, також окрему. Се значить, що наука виключно однакова у всіх церквах, але уряд кождої церкви окремий.

Кожда церковна адміністрація урядує тільки в своїй області, але у другім краю до церкви не має абсолютно ніякого права мішатися. Одначе, наприклад, як и котрімось краю адміністрація включно з патріярхом, синодом, митрополитом, консисторією, чи як там той уряд зазивався, згрішить догматично, або канонічно, тоді відбуваєсь над ним церковний суд і підсудимого віддаляєсь з церкви. Таке віддалення називаєсь суспензою або екскомунікацією. Буває і так, що коли підсудний (виновник) покається і відкличе публично свою науку, тоді вертаєсь йому назад давне право. Оречення суспензи чи екскомунікації виконуєсь ся церковними соборами, або меншими церковними судами, в котрих фігурують вищі церковні достойники, розмірно до провини підсудного. Суспенза є лише тоді правосильна, коли вона основана на канонічнім праві, за догматичні або канонічні переступства, а ніколи за політичні, або які инші; за инші тільки епитимія, себто кара грошева, або віддалення на якийсь час від церкви.

В католиків і протестантів инакше практикуєсь, бо инакші в них форми правління.

Чутки о те, що константинопольський патріярх Григорій пятий окликав Патріярха Тихона, а враз з ним і инших церковних достойників російської православної церкви суспендованими, як також і те, що нібн Патріярх Тихон суспендував митрополита Платона — є чисто ґазетярськими блофом. Після догматичного і канонічного права, то ані патріярх Григорій патріярха Тихона, ані послідний митр. Платона не мав догматичної, ані канонічної причини, хиба політичну і через се таке „виклятте" колиби навіть було проголошене, абсолютно не є важне, тим більше, що церковний суд чи собор переступника повинен взивати три рази на суд для виясненя справи, а коли сей відкажеся явитися, тоді доперва проголошується його суспендація після докладного обсудження. Так постановлено поступати з переступником після 12 і 28 правила картеженського собору в першій половині четвертого століття.

Догматичні і канонічні права є одні і ті самі для кождої православної церкви на цілій земельній кули. Ті права шановано і після них керовано церквою близько дві тисячі літ і сі права більше як певно добре знають патріярхи Григорій і Тихон, алеж під большевицькою опресією, подаються, бо мусять, однак ми в вільній Канаді попануємо права своєї церкви в цілій їх ширині і будемо їх захищати до послідного.

Ми є остільки свідомі, що ані большевицько-жидівське правительство в Москві, ані турецьке в Ангарі не мають найменшого права розпоряджати нашою церквою. Ми не розпоряджаємо жидівськими синаґоґами, ані турецькими мечетами. В нас в пошанівку є хрест Христів і Його церков, а не турецький місяць і жидівська звізда. Тому ми станемо збитою лавою проти примх турецько-жидівських, проти нападу на нашу церков та її права і вікову практику.

Ми не сміємо спустити на діл Христового прапору і чистоти його церкви.

П. Божин.

ШКОЛА І ЦЕРКОВ — РІДНІ СЕСТРИ.

У всіх народів і всіх віків церков була найважнійшою інституцією. Такою вона є і сегодня і такою вона має бути і на дальше. Обік неї стоїть школа, котра сегодня відограє чи не важнійшу ролю як церков, але вона свій початок має завдячувати церкві; впрочім школа і тепер має завдячувати церкві своє існовання, бо получає від неї обильну піддержку, хиба така ні, котра є ворожа церкві. В загальнім розумінню, ЦЕРКОВ і ШКОЛА становлять разом одну школу бо учать взаїмно людей, але церков тому уважаєсь важнійшою бо вона держить людей у своїй науковій лавці від уродження аж до гробової дошки, підчас коли школа учить лише відомий час, а потім має тільки безпосередні впливи на них.

Чим богатший і чим більше образований нарід, тим краща в него церков. В малопросвічених народів церков стоїть дуже мізерно, а в таких некультурних народів як Індіяни та Ескімоси замічаються тільки внішні і зверхні чуття і форми поганської релігії однак орґанізації не слідно ніякої. Доперва заходять до них християнські місії, орґанізують їх розмірно до їх стану, а вже по сім являються між ними церковні будинки, школи, дітоці захоронки і т. д.

Такий процес розвою переживав цілий славянський народ, а ми Українці в осібна. Пока ми находились в поганстві на чолі котрого стояв бонок Перун, наш культурний уровень стояв дуже низько. З появою християнства ми стали підноситись і культурно вище. Митрополит Петро Могила основує першу церковну школу в Київі, котра пізнійше стала розсадником всеї нашої культури.

В Галичині і на Буковині живуть ще люди, котрі памятають ті часи, як дяки, котрі самі були мало грамотними, учили дітей елементарного знання. Ті зародки школи були продуктом церкви де священик контролював їх і давав напрям в науці. Правда були се дуже мізерні школи, як і все инше на ті часи, але все таки були вони школами, на тлі котрих розвинулись нинішні школи з ріжними предметами, запасами і формами включно, а вдячність за їх основу належиться виключно церкві, священикам і дякам! На се повинні добре тямити ті всі крикуни, котрі удають дуже очитаних і розумних людей що постійно видять в церкві „назадництво і пережитки". Рука сівача завше і від кождого повинна бути поважана....

В Канаді повторилась та сама історія. В культурнім значінню перші належиться церкві признанне. Під її зводами і керою стали проглядати перші проміння РІДНОЇ ШКОЛИ. Вони страшно мізерні, але се залежить від загалу вірних, як вони її піддержують і відноситься до неї. Є дещо Рідної Школи зорганізованої і поза церквою, то всеж таки їх є менше і не є вони так добре заанґажовані як при церквах і вони основание своє черпнули з церковного подвіря і церковної практики.

Кращий і ширший розвій Рідних Шкіл залежить переважно від церкви. Буде церква в нас стояти високо, буде стояти також і школа, упаде церков, упаде також і школа. Сю правдивість давно вже зрозуміли в Канаді і Злучених Державах Французи та Німці і тому в них своєрідні школи находяться на такім високім уровени, як державні, а під взглядом моральним стоять чи не вище. А культура і виховання жидівське в цілім світі завдячує своє істновання виключно тільки синаґозі і своїй школі, що при ній.

В Канаді, православній церкві а також греко-католицькій треба завдячити ціле наше істновання. Всі Галичани і всі Буковинці, як також почасти Українці з Великої України а навіть Великороси скупчились виключно при церковних орґанізаціях. Вони стали окремою одиницею, (особливо Галичани і Буковинці) в Домінії, що разом з прочими горожанами Канади становлять державу в політичнім значінню. І не будь сих двох церков Бог знає, чи були би ми нині в Канаді такою збитою масою, як нині ми є. Ми хиба були бя тим, чим є Цигани в старім краю, що немають нічого свого, а так при церквах наш нарід зі всіма інтелектуальними чертами влючно становить нарід. І о стільки церкви наші будуть стояти високо а враз з ними і школи та преса, о стільки ми будемо гарним народом. Бо як по синові і дочці пізнаємо отця і матір, таксамо по церкві і школі пізнаємо народ. Коментарі злишні.

Ми православні повинні добре зрозуміти чим є церков і школа для нас в Канаді. До сего часу ми легковажили собі церковні і шкільні справи, але дальше так бути не сміє. Ледащо не вільно дивитися на ті своєрідні інституції, котрі є наче нашою душею. Коли другі народи, котрі становлять враз з нами Канаду, нашу прибрану Вітчину, так пильно звернули свою увагу на школу і церков, то ми таксамо не можемо остатися позаду них. Тому після слів безсмертного Божественного Учителя: „Хто має уши слишати, да слишить".

Прот. П. Божин.

ПРАВОСЛАВНАЯ ЦЕРКОВЬ ВЪ ГАРДИНТОНЪ, МАН.

В ЛОНДОНІ 49 ЦЕРКОВ ПУСТКОЮ СТОЯТЬ.

Епископ Лондону, А. Ф. Винінґтон Інґрам заявив недавно, що справа церковна в Лондоні стоїть дуже зле. В місті є 49 таких церков, що в одній з числа таких, протягом року не було ані одного вірного, крім хиба духовних й американських туристів, що відвідують сю церков за для інтересних для них особливостей.

Епископ сказав, що пінющо таких церков удержувати. По його думці треба би назначити загально-церковний суд, який розглянув би моральний стан кождої такої порожної церкви і коли буде уважати за слушне, щоби казав церков розібрати і місце, що під нею, ужити на дохід для загальних потреб анґліканської церкви.

Деякі з церков, які мав на гадці лондонський епископ, належать до старійших і гарних будівель, се історичні памятники минулих віків а однакож нині вони стають для загалу байдужими.

Хотя в Лондоні так низько стоїть протестантська віра, однако канадійські протестантські секти не посилають туда своїх місіонерів, щоби вчити Анґлійців релігії. Вони місто того, звернули цілу свою силу на „наверненне" Українців в Канаді, так, наче би се мали бути якісь дикуни.

З сего виразно видно, що канадійським протестантам прінціпіяльно не ходить о спасение души, тільки о асиміляцію канад. Українців, інаше вони спасалиби вперед своїх людей.

Про упадок протестантської віри в самім Лондоні повинен знати кождий Українець в Канаді і при першій стрічі з протестантським прічером — шарлатаном, повинен без ваганя і ніякої боязни справляти його в Лондон, щоби йшов навертати своєрідних Анґлійців, а Українців оставив у спокою.

ВЕЛИКИЙ ГУРАҐАН В ОГАЙО

В суботу, дня 28-го червня великий гураґан навідав північні части стейту Огайо. Дотеперішні обчислення вказують, що гураґан заподіяв що найменше один міліон долярів шкоди, при чім згинуло 98 людей. В самім місточку Льорейн згинуло 72 осіб, — а 75 осіб ще не віднайдено. — Місточко знищене до тла. Около 7,000 людей остався без даху над головою й без куска хліба. Ними тепер опікується Червоний Хрест і Армія Спасення. Власти уважають за неможливе відбудувати місточко, але будувати нове. Се буде коштувати около 25 міліонів долярів.

ПОТОП НАВІДУЄ РОСІЮ.

Ленінград (Петроград). — Вилив води в околиці Ладоґа Озеро вже окружив 61 сіл. Вода піднялася на 14 фітів і є великою небезпекою для окружених сіл. Шкоди є великі. Богато людей лишилося без домів, а богато згинуло.

КІЕВЪ УСУВАЕТСЯ.

Днѣпрови волны подмываютъ Кіевъ.

Якъ подаютъ „Известія" ч. 109 що въ Кіевѣ усуваєтся рядъ земли надбережнои, що потягнуло за собою руину каменецъ и опричинили жертвы въ людяхъ. Подъ загрозою знищеня находится цѣлый рядъ культурныхъ цѣнностей, що маютъ загально-европейскѣ значеніе: Андреевскій Соборъ, побудованый архитектомъ Ростреліи и стѣни Лавры, побудованои Мазепою. Небезпека грозитъ пролетарскому Садови (царскій Садъ). Часть того сада надъ Днѣпромъ вже теперь замкнена для публики.

Подъ загрозою усуненя той руины находится вже теперь 97 домовъ. Мешканцевъ усунено вже до теперь изъ 41 домовъ, бо дальше ихъ замешкованіе загрожало житью людей. На Аскольдовой могилѣ почали усуватися збочины горбовъ бѣля церкви, знищена частина могилъ и памятниковъ на кладбищи, та засыпана частына пребережного гостинця. Небезпека грозитъ передовсемъ окраннамъ мѣста и въ перву очередь отчувае ихъ работниче населеніе на звѣринци, на Батіевой Горѣ и на Демиевцѣ.

Окрема комисія зложена изъ инжинеровъ и геологовъ прийшла до заключенія, що для борьбы съ подмываніемъ береговъ та ихъ усуваньемъ необходни окреми великі асѣгнованія для одержаня якихъ роблятся отповѣдни заходы.

ОДЕСА ВАЛИТСЯ.

Въ Одесѣ, не вѣдомо изъ якои причины поодинокіи домы валятся. До теперь начислено сей весны 55 такихъ домовъ. Комисія выселила мешканцевъ изъ 34 каменицъ. Правительство выслало окрему геологичну комисію для докладного просвѣщенія катастрофальныхъ случаевъ. Однакожо не зважаючи на всѣ заходы, домы дальше зарысовуются.

ЦЕРКОВНЫ СВЯТА ПЕРЕМѢНЕНО НА „ЧЕРВОНИ" СВЯТА.

Тифлисъ, Грузія, 17 іюня. — Грузинскій комисаріятъ праци перемѣнивъ всѣ свята грузинскои церкви на „революційны урочистости".

Вмѣсто святковати всякихъ святыхъ, Грузыни малибы святковати уродины Ленина, присоединенія Грузіи до большевицкои Москвы, день 1. мая и день третого интернаціонала.

ТЯЖКА КАРА.

Дьовова жінка Парашка була собі господиня на цілу фарму. Ніхто не міг її ніколи збетувати язиком. А найбільше давався єї язик знаки єї чоловікови Дьовови. Дьов був з тих, що часами любив заглянути до шторника Френька, кошишнього свого кума, і при тій оказії випити батлю пива. Лучалося, що коли Дьов вертав потім пізно домів, то Парашка стрічала його всегда грубою лайкою, а навіть нераз невагувалася витраскати Дьова по писку. В таких разах Дьов все мовчав і чимскорше клався до ліжка, та накривався з головою і вдавав, що вже спить, немовби давно заснув. Та мимо сего Парашка кричала ще довший час та лаяла, аж доки язик не відмовив послуху. Зразу ще зносив Дьов спокійно сі лайки, але коли йому вже було того всього за богато, постановив відівчити її від того. Роздумував ріжними способами як би то її відовчити від тих лайок, бо й Парашка ставала чимраз лютійша, та нераз наступала на нього, як св. Юрій на зміє. Однак не знаходив ради.

Аж нагода скоро трафилась. Шторник Френк справляв раз хрестини і замовив собі музику з міста. Як грім по фармі пішла вістка, що шторник справляє музики. Хто міг спішив туда, щоб погуляти. Дьов як лиш зачув про се, хотів потихо вибратись з дому, але Парашка, не з тих, відгадала, куда він їде, тай навздогінци зачала кричати:

— Куда ти знов ідеш діяволе клятий?

— Та до кума Френька на хвилю тай зараз вертаю!

— А щоби вже не вертав ніколи, кольки б'то скололи, ти вороже поганий, чекай но, я ти дам. як ти вернешся, — і т. д., даючи волю свому язикови.

З того всього Дьов не дуже то собі щось робив, бо вже знав добре свою Парашку. А в шторі при добрій „виски" тай шпі забув за всьо. Трафилась і добра патнерка, бо Піт з Дзімом скорше прийшли тай чекали вже на Дьова, засіли до столу тай зачали випорожнювати поволи жик пива.

Здається, що нігде так скоро час не втікає, як при добрій пітниці, а ще з так чесною патнеркою. Наближалася північ, і треба було вертати домів, бо його патнери не любили вже так пізно вертати до дому. а лиш покачатись попід лавки Френькові і за дня вертати назад, як вже трохи прошуміло в головах. Та Дьов як но згадав свою Парашку, чось не мав відваги бути довше.

На порозі однак стрінула його Параня грубою лайкою, а язик єї молов наче той млин вітровий, а в ухах Дьовови но шуміло. а що він не відзивався ані слова, то Параню ще більше ірвала лють.

— Зачекай но, — каже, — най но я двері запру добре, тай вернуся, я тебе навчу, як жінку слухати!

І як кіт вискочила з хати і лиш зачув Дьов як замикала сінні двері. Тут на хвилю він спамятався, тай скоро замкнув хатні двері так, що Парашка лишилась замкнена в сінях. Потім одним скоком опинився на постели тай ліг преспокійно спати, безпечний, що його хоть тепер не буде бадрувати жінка. Зате Паращі мов язик відійняло, як зобачила таку штукерію, бо такої зухвалости по Дьовови вона не сподівалася; щось такого в життю їй ніколи не трафилось. Не могла з лютости і слова промовити. а коли трохи перейшла в ній лють, почала кричати.

— Я ти всі баньки повидираю, як не отвориш, ти воло канадійський.

Але як побачила, що то всьо надармо бо Дьов й відзиватися навіть не хотів з середини, зачала шпекулювати на всі боки, аби яким способом отворити двері, тай що сили почала гримати кулаками в двері.

— Кісточок з тебе не стане, вороже плюгавий, на кавалки тебе роздру, я тобі покажу, як мене шінувати.

Та ще гірше брала її лють, що Дьов з хати ані пів слова не відзивався. Присягла на всіх святих, що му аж тепер вже бебехи відібє. Нарешті побігла до комори, принесла здоровий гамер, усіла на столець тай зачала що сили товчи в двері, аж вікна дзвенькали. Однак двері не так то скоро подавались, і Парашка мусіла чиньджувати гамер з одної в другу руку, а вкінци взяла таки в обі руки і товкла в двері без тями. Лиш відгомін тих ударів розносився. Бух, бух. бух!

І не спамяталась сарака, що почало розвиднятись, а ту ще й хтось застукав в двері.

Місис отворіть, дивіть який вам дарунок приносим.

Парашка випустила гамер з рук, тай вдала, що тут й нічо не було. Якеж було її пераражение, коли отворила двері: Двох сусідів привели під руки Дьова, пяного, аж з ніг валився і сперли під стіну. А коли побачили, як Парашка витріщила очі на них, зникли як камфора, бо знали, що при такій оказії і їм би щось перепало.

А Дьов заплентався до шопи, зарився в сіно і захропів смачно по добрих хрестинах.

Параска не могла нічо вже казати, стала як опарена. Тепер зрозуміла всьо. Тогди, як вона від дверий з гамером і не чулася з лютости, Дьов вискочив вікном тай аж до рана пашивався в шторі зі своїми патнерами.

Папа і Українці.

Під сим заголовком появилася статейка у львівськім часописї „Новий Час", з 15 травня, 1924, ч. 35. такого змісту:

Польські газети розписуються як ніколи широко про тепле принятте ... польських студ. зі Львова і Познаня. Папа приймав богато всяких паломництв, але ще ніколи не розписувалися газети, як сим разом. Чому? А тому, бо папа тим студентам сказав богато такого. що для Поляків має першорядне значіння. І тому вони кричуть. Але тому будемо кричати і ми.

Ми вже говорили про те, що папа говорив про Львів і Вільно. Побажав Полякам, щоби ті міста на віки остали при Польщі.... Але крім того сказав він ось що: — „В християнстві і католицизмі обовязує таке право: Той не є повним християнином хто не є католиком а не може бути повним католиком той, який не є римським католиком". Такі слова висказав папа! — Значить Українці в Галичині, які є греко-католики, не є повними католиками. А папа хотівби, щоби повними католиками були усі. — Як до того дійти? Очевидно, що лише шляхом переходу галицьких Українців на римо-католицький обряд, до чого правдоподібно будуть змагати ті наші церковні провідники, які визнають правдивість папських слів. Ластівки того вже є. Заводження целібату серед нашого духовенства вже всіми трома єпископами відбувається на виразне домагання Риму і має на цілі відсепарувати наше духовеньство від громадянства. зробити його виключно орудієм Риму. Служба Риму ?и а щойно опісля служба свойому народови — отсе ціль, яку всіми способами стараються здійснити ті, які стоять на чолі нашої церкви в Галичині.

Проти такої спроби виступлять спільно і патріотичне духовецтво і весь нарід. Во духовенство, українське духовенство мусить в першу чергу служити свойому народови, а щойно опісля Римови. Інакше наше духовеньство перестане бути нашим.

В часи, коли на Великій Україні зростає в силу національна, автокефальна церква, коли ми живемо під одним дахом із православними братами Волині, Холмщини, Полісся і Підляша — така політика папи і його відпоручників тут може скінчитися дуже сумно. Бо волимо бути „неповними" католиками, але церкву мати збудовану так, щоби вона стала твердинею національної сили".

ГОСПОДНЯ РИБКА.

Грецька легенда.

На березах Криму в Чорному морю, живе вельми чудна рибка. Вона яйцеватої, плоскої форми. а в величину поміститься свобідно на жіночій долони. Її тіло окружене довкола густо дрібними, прозорими волосками. Маленька головка, — а в ній це рибячі очі: чорні із золотими обідками, незвичайно рухливі. Тіло золотистої краски. А що найбільше вражає в сій рибці, то два пятна по одному з кождої сторони по середині тіла, величиною в десятак; вони неправильної форми і сильно ярко голубої краски, якої не змалюв ніякий артист-маляр.

Кажуть рибалки, що коли сю рибку хоч на часочок витягнути з моря, вона сейчас гине. Се Господня рибка. Про неї склали старі Греки ось яку легенду:

Коли Господь наш Ісус Христос, воскрес третього дня по Своїй смерти, ніхто не хотів Йому повірити. Бачили много чудес за ого життя, але отсего чуда не могли і боялися признати.

Не повірили Йому апостоли, не повірили ученики, не повірили женимироносиці. Тоді приходить Христос до своєї Матери. А вона в той час стояла при огнищи і варила рибу на сковороді — готовила обід для себе і рідні. І говорить їй Господь:

—Радуйся! Се я, Твій Син, воскрес із мертвих, як було предсказано в писанію. Мир Тобі!

Усміхнувся Господь, що мати Йому не вірить і каже:

— От я возьму отсю рибку, що жариться на огни і вона оживе. — Повіриш в мене після сего?

І він доторкнувся Своїми двома пальцями руби, підняв її у воздусі і вона вмить затрепетала тілом і віджила.

Тоді повірила Мати Господа в чудо і радісно поклонилася воскресшому Синови. А на тій рибці з того часу такі остали по боках тіла два голубі пятна. Се слід Ісусових пальців.

За А. Купріном („Лестригоны")

Нагорода.

— Коли я видавав свою дочку за муж, то крім приданого повичив я зятеви 1000 долярів.

— А вже вам віддав?

— Так, але дочку.

Рабочіе о Своимъ Положеніи въ Россіи.

Свидѣтельства рабочихъ корреспондентовъ "Правды".

Въ дополненіе помѣщенныхъ у насъ сообщеніямъ о вспыхнувшихъ въ разныхъ мѣстахъ Россіи безпорядкахъ рабочихъ приводимъ сообщенія самихъ рабочихъ корреспондентовъ о положеніи рабочихъ въ царствѣ „рабоче-крестьянской" власти.

Сообщенія эти напечатаны въ оффиціальной газетѣ „Правда":

Дайте жить по человѣчески.

(Наро-Фоминская текстильная фабрика, Моск. губ.)

На Наро-Фоминской текстильной фабрикѣ до 4,500 рабочихъ.

Если посмотрѣть на условія жизни рабочихъ, проживающихъ въ фабричныхъ казармахъ, можно подумать что здѣсь живутъ вовсе не рабочіе.

Въ одной комнатѣ мы видимъ старыхъ, молодыхъ парней, подростковъ и стариковъ. Живутъ вмѣстѣ ссорятся, сводятъ свои счеты. На глазахъ у всѣхъ мѣняютъ бѣлье, спятъ на розстояніи ¼ аршина другъ отъ друга. Немногіе могутъ оттородить свою постель занавѣской.

Въ семейныхъ каморкахъ взрослые дѣти спятъ на одной койкѣ съ родителями.

Легко представить себѣ ту нравственную атмосферу, которая создается въ результатѣ полного смѣшенія и возрастовъ. Вѣдь такъ живутъ до 5,000 дѣтей, наблюдающихъ ежедневно картины пьянства, побоевъ, брани, любовныхъ ласкъ и т. д.

Условія каморочной жизни совсѣмъ притупляють чувство стыдливости, дѣти рабочихъ съ самого ранняго возраста пріобрѣтають познанія, навсегда гравлящія ихъ сознаніе....

Рабочіе казармы сильно переуплотнены противъ нормы декрета о жилой площади. На 6,768 человѣкъ живущихъ приходится въ среднемъ на каждаго 7,25 кв. арш., а на служащаго — 15,59 кв. арш. Каморки рабочихъ большей частью сырые. Часто семьи въ 7—10 человѣкъ ютятся въ одной комнаткѣ. Тяжелый, спертый воздухъ, скученость калѣчатъ рабочаго.

А у администраціи? Тамъ совсѣмъ другое дѣло: они и „въ усъ не дують" живутъ по барски, какъ и прежде до революціи. Квартиры сухіе, теплые, просторные, удобные. Имѣются случаи, когда на одного служащего приходится 35—40 аршинъ.

Квартиры служащихъ недогружены на 80 проц. Свои привилеи на квартиры спецы и администрація отстаиваютъ со всѣмъ упорствомъ...

Я. Боберыкинъ.

(„Правда", № 285).

Тяжело живется.

(Заводъ „Серп и Молот", Москва)

Положеніе женщинъ-работницъ на заводѣ очень тяжелое, безвыходное. Большинство изъ нихъ вдовы и имѣютъ по нѣсколько человѣкъ дѣтей. А дѣтей, извѣстно, нужно кормить, обувать, одѣвать и также учить, — а что сейчасъ стоятъ книги и тетради. Зарабатывають же работницы — котъ наплакалъ — очень мало. Въ особености въ двоpовомъ отдѣленіи. Работаютъ там много работа чрезсильная, а получають гроши. да и тѣ не всегда приходятся.

Вотъ что было за октябрь мѣсяцъ. Ждуть работницы получку, терпѣніе таетъ, какъ свѣча восковая, капля по каплѣ. Наконецъ, дождались. .:. Пошли получать и получили: одни по двѣстѣ рублей совзнаками, а другія еще должны остались. Самыя счастливыя получили по двѣ тысячи.

Такъ и заревѣли бабы:

— Какъ же мы станемъ жить? Мы пропадаемъ.

Истомившая, доведшая до безумія, нужда, надорвавшая и грудь, и тѣло, не даетъ вѣрить, что это справедливо:

— Двѣсти рублей.... А какъ же жить полмѣсяца?

Пошли работницы въ „рабочую силу" справлятся:

— Почему же такъ мало, куда вычли?

— За дрова, за золотой заемъ..

Головы потеряли работницы: что станешь дѣлать — работа тяжелая жизнь голодная. А тут еще словно кто издѣвательство надъ ними затѣя отмѣнили имъ спецодежду, да же в рукавицахъ отказали потому что „неквалифицированные" молъ. Въ чемъ выйдешь въ эту зиму на работу, когда ни теплой одежды, ни обуви нѣтъ? Какъ хватишь зимой голыми руками желѣзо, когда собственные рукавицы не на что справить?

Почему же только у нихъ низкоразрядныхъ, спецодежду отмѣнили, а рядомъ, въ Бухаринскомъ трамвайномъ паркѣ, и шубы на зиму, и валенки выдали?

Или вотъ еще: вычли съ работницъ за дрова чуть не все жалованье, выдали талоны на руки, а дрова — то за нѣсколько верстъ получать надо—гдѣ взять денегъ на подводу? Остались работницы безъ денегъ и безъ дровъ. За квартиру, за электричество, за воду тоже платить нечѣмъ.

Нужно придти на помощь работницамъ. нужно организоватся самимъ работницамъ, чтобы не допускать подобныхъ явленій въ нарушеніи своихъ интересовъ.

Работница Н. С.

Отъ Редакціи „Правды".

Редакціи удалось выяснить, что разница между заработникомъ и фактической получкой работницы въ дворовомъ отдѣленіи довольно значительна. Такъ, напримѣръ, за ноябрь мѣс. заработокъ въ среднемъ равнялся 16 тыс. руб., на руки же пришлось получить отъ 10 до 7 руб. Случай, о которомъ разказывается въ замѣткѣ, можетъ быть доказанъ примѣромъ хотя бы на работницѣ Егоровой. Она имѣла за октябрь м. 116 раб. часовъ. заработала 18½ тов. руб. За первую половину мѣсяца выдавался авансъ, въ которомъ она получила 12 тов. руб. Помимо того, высчитано из заработка: въ союзъ металлистовъ — 37 коп. товарныхъ. въ кассу взаимопомощи 9 коп., на борьбу съ туберкулезомъ — 6 коп., въ кооперативъ — 25 коп за утерянный номеръ — 6 коп., въ книжный прилавокъ — 38 коп., за золотой заемъ—1 руб.86 коп. и за дрова — 3 руб. 50 коп. Такимъ образомъ, осталось въ концѣ мѣсяца на руки получить работницѣ всего лишь 2 копейки, что въ совзнакахъ равнялось даже не 200 р.. какъ указано въ замѣткѣ, а 22 руб. Здѣсь рѣчь идеть о работницахъ двороого отдѣленія, получающихъ по 3-му разряду. Они-то остаются всегда въ долгу.

(Правда. № 285)

Заводское житье-бытье.

(Гор. Брянск. Заводъ „Красный Арсеналъ")

Въ центрѣ города, на берегу когда то глубокой и судоходной, а теперь обмелывшей рѣки Десны, пріютился брянскій арсеналъ.

Съ самого основанія (въ 1783 г.) и до настоящого времени заводъ работаетъ безъ перерыва....

Ни на что такъ не жалуются какъ на недостатокъ жилья. Изъ 1,250 рабочіе „Красного Арсенала", какъ человѣкъ болѣе 50 процентовъ живутъ въ крайне тяжелыхъ условіяхъ. Комиссія отъ завкома обслѣдовала кватиры рабочихъ и обнаружила. что 150 семействъ живутъ въ полуразрушенныхъ домахъ, въ которыхъ нѣтъ зимныхъ рамъ или выбитые стекла забиты жестью, заклеены бумагой. Большинство печей разрушено. Рабочія ходять варить обѣдъ къ сосѣдамъ, у которыхъ печи тоже не многимъ лучше. Крыши дырявы, и при самомъ маломъ дождѣ вода течетъ на кровати, столы, а по комнатамъ бегутъ ручьи. Нѣсколько квартиръ совершенно безъ половъ.

Такое положеніе тяжело отражается на рабочихъ. Процентъ заболѣваемости туберколезомъ малокровіемъ, ревматизмомъ увеличивается каждый день.

С. До.

(„Правда", № 288).

ВСЯЧИНА.

24. Октября, 1923 г. платилисм польскіи марки 95 центовъ 1. миліонъ марокъ.

Зимою Въ 1924 г. регистроване письмо изъ Польщи платилася почтова оплата 1 милліонъ и 200 м.

Въ м. маю 1924 г. приходили новіи письма изъ Польщи регистровани по 60 грошей.

Въ 1923 г. въ Германіи платили за рег. письмо до Канады 80 билліоновъ марокъ. Въ маю 1924 таке саме письмо стоило 30 марокъ.

Въ Сов. Россіи така сама була комедія съ оплатою почты, а теперь и тамъ вже поправилося, только по 20 коп. за письмо, вмѣсто попередныхъ милліоновъ.

15,000 Дѣтей жіе изъ милостинѣ.

Торонто. — Урядовый выказъ подае, що въ провинціи Онтеріо есть около 15,000 дѣтей понизше 16 лѣтъ житья, якіи живуть изъ публичной милостинѣ.

Нещастє.

— Ей, друже. ти знов нині, покинь пити горівку, се страшний гріх.

— Не можу, дорогий мій приятелю, бо я дуже нещасний.

— А в чім же твоє нещастє?

— А в тім, що я пияк.

Мала ріжниця.

Батько (до дочки): — Що ти, 15-літна дівчина. а хочеш віддаватися за 50-літного старця і перебути з ним ціле своє життє?

Дочка: — Ні, лише ціле його життє!

Цікаво — прецікаво.

Один славний комік говорив досить довго в однім товаристві, а сейчас по нім піднявся загально звісний адвокат, підійшов ближше до місця, де сидів комік і зачав свою промову так:

— Чиж се не є цікаво, що комік заводовий говорить дійсно весело?

Голосний сміх залунав в кімнаті, та в тій самій хвилі підвівся зі свойого місця комік і сказав до адвоката:

— Чиж се також не є цікаво-прецікаво, що адвокат держить свої руки у своїх власних кишенях?....

ПРОВИДІНЄ

Склад річей церковних доставить вам всі потрібні річи в церкві, школі і християньскій хаті. Пишіть до:

THE PROVIDENCE
275½ SELKIRK AVE.,
Winnipeg, Man.

— Чоловіче, а ти чого так зажурився? Не журися, не сумуй, а ліпше запренумеруйте собі „Вуйка", той нас розрадить і повеселить хоть би в якім горю.

„Вуйко виходить 2 рази на місяць. Передплата на рік 2 дол., поза Канадою 2.50. — Поодиноке число 10 ц. — АДРЕСА:
WUYKO
590 Pritchard ave.,
Winnipeg, Man.

ПОВѢДОМЛЕНІЕ.

Повѣдомляю комитетовъ всѣхъ православныхъ церквей въ провинція Альберта, що 7. Іюля нового стиля, въ день Рождества св. Іоанна, скликуется собраніе священниковъ состоящихъ въ православной миссіи и всѣхъ камитетовъ православныхъ церквей съ цѣлои провинціи Альберты.

Мѣсто собранія назначается при церкви св. Михаила въ колоніи Сочава, 16. миль на полночь отъ мѣсточка Мундеръ. Прошу всѣхъ комитетовъ прибути на означенный день.

Благочинный Албертійского Округа,

Священникъ Александръ Пыза.

50-ЛѢТНЫЙ ЮБИЛЕЙ ОСНОВАНІЯ МѢСТА ВИННИПЕГА.

Столица Манитобы, Виннипегъ, обходивъ дня 18 іюня торжественно свое свято, пятьдесять лѣтного своего существованія, якъ мѣста.

Выше сгаданого дня въ 11. годинѣ святочный походъ вырушивъ отъ Борд оф Трейдъ, найбольшои гали въ мѣстѣ, идучи головною улицею до Сен. Джан парку, зъ отки завернувъ назадъ до Бродвей Авеню. Походъ бувъ довгій на двѣ мили и тревав двѣ години заки онъ перейшовъ. Въ походѣ взяло участь близько 300 святочныхъ вововъ и 6 музычныхъ бандъ.

По бокахъ Майн Стриту приглядалося походу тысячи людей.

Походъ бувъ зложений изъ преукрашеныхъ вововъ, всякихъ фирмъ и индустрій, якій мавъ характеръ пятьдесять-лѣтного розвою виннипегского промысла и техники.

Въ походѣ брала участь войскова сила и цивильни мѣстови организаціи съ милозвучною музыкою, котора пригравала часъ отъ часу отповѣдни марши. Повѣвали Британскіи и Канадійскіи прапоры, въ рядахъ были тамборы, трубили въ трубы. Настрой надзвичайно урочистый, якого не скоро буде можно побачити.

Въ передѣ похода була представлена перва индустрія сыпередъ минувшости 50 лѣтной, а то: малія домики изъ дерева, и ихъ жителей, на кѣчатальный деревлянный возъ на двохъ высокыхъ колесахъ, которого тягнувъ, межь двома дышлями понурый волъ, погоняемый старымъ фармеремъ.

Великое заинтересованіе робила перва виннипегска стриткара (трамвай), которои помостина похилялася въ тую сторону на каликоротѣ, въ котору больше цаперала вага. Изъ того воза то публика ажъ за боки бралася изъ смѣху. Много було стародавныхъ предметовъ, при мѣровъ огневои сторожи, съ деревлянними стародавными приборами и ихъ одежою.

Найкраще возы були убраны Ітона, Електричнои Компаніи Гидро, Телефону и др.

Словомъ, цѣкави евентуальне могли бачити грандіозный прогресъ въ промыслѣ.

Въ юбилейном торжествѣ взяли участь Украинци мѣста Виннипега, котри доставили два преукрашени возы, Института „Просвѣта" и Хору „Канада". Первый возъ представлявъ украинскую хату, покрыту соломяную стрѣхою, а другій изъ членами хору „Канада", подъ управлініемъ проф. о. Е. Турулы. Хоръ „Канада" собраный подъ памятникомъ лорда Селкирка, подъ ратушомъ отспѣвалъ народни украинскіи пѣсни и англійскіи пѣсни.

Чудова погода надала еще больше величія такъ великому торжеству.

Виннипегъ есть найбольшимъ мѣстомъ въ заходной Канадѣ, яке нинѣ числить около 270 тисячь населенія, съ величезными каменицями и иншими будовлями, котре передъ лѣтами було маленькимъ Индіянскимъ селомъ.

Коли и слѣдуючихъ 50 лѣть Виннипегъ буде такъ сильно рости якъ послѣднихъ 50 лѣть, то онъ може дорівнати Чикагови.

ИСПРАВЛЕНІЕ ОПЕЧАТКИ.

Въ семъ номерѣ „Канадійской Жизни", сторона 3., статья „Въ Славномъ св. Троицкомъ Приходѣ Виннипега", произошла опечатка друкарская, въ 20. строчцѣ съ горы такая: „что не здѣсь в приходѣ", слѣдуе читать: „что все здѣсь въ приходѣ....".

Въ 38. числѣ 1924 года, въ „Канадійской Жизни" на стор. 6. произошла опечатка по ошибкѣ наборщика такая: вмѣсто слова „завѣшенію" слѣдуе читать „забвенію".

СКЛАДАЙТЕ И ШЛѢТЬ СВОЮ ЖЕРТВУ НА „К. ЖИЗНЬ"! ДАРОМЪ ЧИТАТИ ГАЗЕТУ НЕ ХОРОШО!!!

ВЕЛИКА ВИПРОДАЖ КНИЖОК І ИНШИХ РІЧЕЙ ЗА ПОЛОВИНУ ЦІНИ.

Великий Кобзар	50ц.
Захар Беркут	25ц.
Тарас Бульба	25ц.
При стрілецькій ватрі	15ц.
Старорускі оповідання про о. Николая	5ц.
Огнем і мечем	15ц.
Велика европейська війна	20ц.
Чернигівка	25ц.
Залізний сонник	30ц.
Всесвітна історія	75ц.
Статут, як закладати читальні	10ц.
Найкрасший образ Т. Шевченка	15ц.

Рівнож масмо молитвеники і т. п.
Пишіть до:
THE LIFE PRESS CO.
590 Pritchard ave. Winnipeg, Man.

Телефонъ Ст. Джан 4351
Д-р. Г. НОВАК
(M.D.,C.M.)
Лѣкаръ и Хирургъ
Урядовіи години: отъ 11—12 рано; пополудни отъ 2—5 и отъ 7—9 вечера.
Въ всякихъ болѣзнянхъ дасть помощь. Удавайтесь до:
DR. G. NOVAK
459 Selkirk Ave., Cor. Powers
Winnipeg, Man.

АРТИСТИЧНА ПЕРЕПЛЕТНЯ КНИЖОК.
Отсим повідомляться, що АРТИСТИЧНА ПЕРЕПЛЕТНЯ КНИЖОК, яка була перше п. ч. 275½ Селкірк ул. зістала на днях перенесена п. ч. 590 Прічард Аве., де дальше веде інтерес.
М. І. СОХАЦЬКИЙ
590 PRITCHARD AVE., WINNIPEG, MAN.

Набудьте Собі Фарму Там, Де Корисно.
Канадіен Пасифік дає в околиці Пiджеон Лейк, Алта. фарму на чотири роки до дармового уживання, а відтак на сплату на 34 роки. Знаменита земля на мішане господарство.
ОТСЕ Є ВАША НАГОДА. — ПИШІТЬ ДО:
M. E. THORNTON, Supt. of Colonization Dept.,
Room 99, C. P. R. Station, WINNIPEG, MAN.

КОЖДИЙ
фармер повинен читати „ГОСПОДАРЯ". Се є одинокий фармерський журнал в українській мові в Канаді і Зл. Державах. Річна передплата виносить $1.50. На оказове число присимо прислати 3 ц. марку. — Хто тепер пришле передплату, той ще сеї осени дістане зернята насіння слив, яблінок або орнаментальних деревець. — Пасічники дістануть насіння медодайних ростин.
ПИШІТЬ СЕЙЧАС НА АДРЕСУ:
Hospodar
P.O. Box 1616 Winnipeg, Man.

Rt. Rev. Bishop Budka
511 Dominion St.

CANADIAN LIFE

ОРГАНЪ ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ ВЪ КАНАДѢ.

VOL. III. — № 40. WINNIPEG, MAN., JULY 12, 1924 ВИННИПЕГЪ, МАН., 12-го ІЮЛЯ, 1924. Ч. 40. — ГОДЪ III.

ВЫСОКОПРЕОСВЯЩЕННѢЙШІЙ МИТРОПОЛИТЪ С. АМЕРИКАНСКІЙ И КАНАДІЙСКІЙ ПЛАТОНЪ ПРИБЫЛЪ 10. ІЮЛЯ ВЪ Г. ВИННИПЕГЪ, КАНАДА.

Митрополитъ Платонъ есть одинъ изъ самыхъ старших и популярнѣйшихъ Іерарховъ Русской Православной Церкви. Его имя извѣстно православному народу въ С. Америкѣ и Канадѣ около 23 лѣтъ, т. к. 1907 году Онъ уже состоялъ Архіепископомъ, т. е. Главой, Православной Церкви въ С. Америкѣ и Канадѣ, какъ преемникъ по каѳедры Архіепископа Тихона, нынѣшняго Патріарха Всероссійскаго.

Высокая ученая степень Доктора Богословія и доброта благородшаго Его сердца, создали Архіепископу Платону славное имя и завоевали всеобщее уваженіе и любовь даже среди Американцовъ.

Покойной президентъ Вильсонъ былъ лично знакомъ Владикѣ. и послѣдній пользовался уважаніемъ первого.

На протяженіи свыше 25 лѣтняго своего іерархическаго служенія Митрополитъ Платонъ занималъ самое почетное мѣсто въ средѣ православной іерархіи Русской Православной Церкви. Какъ Докторъ Богословія, Владыка Платонъ становится Ректоромъ Кіевской Духовной Академіи.

Какъ самый дѣятельний и любимый народомъ Іерархъ Владыка Платонъ народнымъ голосованіемъ избирается отъ всей Русской Православной Церкви членомъ-депутатомъ въ 4-ю Государственную Думу.

Въ 1905 году во время революціальнаго движенія Владыка Платонъ защищаетъ Евреевъ отъ погромовъ в Кіевѣ.

Въ 1907 году Владыка Платонъ пріѣзжае въ Америку какъ Архіепископъ Сѣверо-Американскій и Канадійскій. Послѣ 7 лѣтъ безпрерывнаго служенія въ новомъ краѣ, онъ назначается Архіепископомъ Кишиневскімъ и Хотинскимъ (Бессарабскимъ), а затѣмъ вскорѣ Экзархомъ Грузіи, а въ 1917 г. уже по возстановленіи патріаршества на Руси, единогласно избирается духовенствомъ и міряками на Одесскую каѳедру. Для реконструкціи церковныхъ дѣлъ въ Америкѣ пришедшихъ въ упадокъ вслѣдствіе появленія здѣсь агентовъ большевицкой Живой Церкви, Митрополитъ Одесскій и Херсонскій Платонъ указомъ святѣйшаго Патріарха Всероссійскаго отъ 20 Сент. 1923 г. освобождается отъ Одесской Митрополіи и назначается снова въ Америку въ качествѣ Патріаршаго замѣстителя и Управляющаго Американской Правосл. Церкви.

Въ виду натиска со стороны живцовъ (новая секта въ Россіи) старающихся обманнымъ способомъ захватить управленіе Прав. Церкви въ Америкѣ и Канадѣ созывается Церковный Соборъ въ г. Детройтѣ, С. Штатахъ, 2 — 4 Апрѣля, 1924., гдѣ духовенство и народъ постановляютъ разъ на всегда признать Владыку Платона постояннымъ пожизненнымъ законнымъ Главою церкви, Митрополитомъ всея Америки и Канады.

Объ этомъ соборномъ постановленіи доведено было до свѣденія святѣйшаго Патріарха Тихона и всѣхъ Восточныхъ Правосл. Патріарховъ и Главъ Автокефальныхъ Православныхъ Церквей во всемъ мірѣ, а также сообщено було объ этомъ и Г-ну Президенту Сѣверо-Амер. Соед. Штатовъ и Канадійскому Правительству.

Умудренный жизненнымъ опытомъ, Владыка Митрополитъ Платонъ уже доказалъ на дѣлѣ, что чаянія народныя не были напрасны. Его Высокопреосвященству до сего времени уже удалось твердой рукой направить корабль Православной Церкви въ Соед. Штатахъ Сѣверной Америки по вѣрному пути церковно-исторической жизни. Его пріѣздъ въ Канаду служить такимже доказательствомъ архипастырскаго попеченія о любимыхъ имъ Его чадахъ Православной Церкви въ Канадѣ.